

نقش تبلیغی در غرب آفریقا، آثار و مشکلات

ابراهیم عبدالله^۱

چکیده

توجه به این موضوع گزارش و دعوت به درگاه خداوند متعال یکی از مسائلی است که در طول اعصار خود را بر روند تبلیغی تحمیل کرده است که خطیب دینی اسلام را بر آن داشته باشد که نیاز مبرمی به جمع آوری و به پایان رساندن نیروی علمی و عملی خود داشته باشد. نحوه برخورد با فرد و جامعه را بداند، به گونه‌ای که با سطح فرهنگی و فکری سازگار باشد. از این رو، بررسی پدیده گزارشگری و تحلیل عناصر سازنده آن، به گونه‌ای که تلاشی متواضعانه برای بررسی و کشف میراث دینی است، برگرفته از قرآن کریم و متون دینی است محصولی جدید در سطح ارائه متون قرآنی، به نحوی عینی با توجه به گزارش و شرایط آن که باید برای رسیدن به اندیشه و وجدان بشری اتخاذ شود تا اینکه شخصیت و زندگی او براساس و کنترل‌های قرآنی تغییر کند رویکرد. در آن به موانعی که افشاگران از آن متحمل شدند و مشکلاتی که تا زمانی که در کار گزارشگری خود موفق شدند متحمل شدند اشاره کرد. من مشکلاتی را که افشاگران و مسلمانان در زمان ما متحمل می‌شوند و به طور کلی راه‌های حل آن‌ها را نشان دادم، بدون اینکه تفاوتی بین آن‌ها و سایر مسلمانان اروپایی، آسیایی و آفریقایی قائل شوم. مشکلات اغلب یکسان هستند و بسته به قاره‌ها فقط تفاوت جزئی وجود دارد. او در معرض تأثیرات این مشکلات دشوار که به دلیل ورود اسلام به غرب آفریقا به دودسته کهن و امروزی تقسیم می‌شد، قرار گرفت و با روش‌ها و روش‌هایی که آن‌ها در گزارش دهی به کار می‌بردند آشنا شد. آن‌ها درباره جایگاه قرآن کریم و سنت‌های معصومین و موضعشان در مورد کار بزرگ انتقال، چه در جزیره العرب و چه در هر قاره‌ای بحث کردند، و بعد از آن بحث کردند که چگونه به این امر پی می‌بریم.

کلیدواژه‌ها: نقش، تبلیغی، غرب آفریقا، آثار، و مشکلات.

۱. دکترای علوم اجتماعی، مجتمع آموزش عالی علوم انسانی، جامعه المصطفی العالمیه.

مقدمه

نقش گزارشگری، مطالعه‌ای قرآنی، علمی، اجتماعی، اخلاقی و رسانه‌ای است که در آن مبانی، قواعد، نقش‌ها، شرایط و ویژگی‌هایی است که روند گزارش دهی و رسانه‌ای را تنظیم می‌کند و تأثیر قابل توجه آن‌ها را بر عهده دارد. بر اساس موفقیت آن، بر اساس مطالعه ماهیت نقش گزارش دهی، به‌دوراز جنبه شخصی و خصوصی فرد فراخوانده می‌شود، نقش‌های هدفمندی که با افراد از موقعیت مطالعه آگاهانه همه عوامل مؤثر بر افکار و احساسات آن‌ها سروکار دارد. منجر به نتایج مطلوب شود. موضوع این گزارش فوریتی است که ما امروز احساس می‌کنیم درباره بهترین نقش گزارشگری و رسانه صحبت کنیم و از خط اصلی که خبرنگاران باید در زندگی حرفه‌ای خود پیروی کنند حمایت کنیم. برای انتشار پیام بهشتی و زمینه سازی برای تجارب زنده‌ای که مبلغان بزرگ به‌ویژه پیامبران، کامل‌ترین الگوی نهضت تبلیغی فردی در گزارشگری زیسته‌اند، اجازه دهید نقش‌ها را مطالعه کنیم، از آن‌ها الهام بگیریم. معنویت و بهره‌مندی از تجربیات آن‌ها، بنابراین ما نقش‌های موعظه امروز خود را با نقش‌های آن‌ها پیوند می‌دهیم، همان‌طور که در ایده خود اثر به‌هم‌پیوسته‌اند، این از اولین کتاب شریف و منبع تشریعی است. که مورد تحریف قرار نگرفته است و آن قرآنی است که بر پیامبر ما نازل شده است. گزارشگری امروز یکی از جنبه‌های تمدن است و این چهره‌ای است که بیانگر همه اندیشه‌ها، روندها، شرایط و نظام‌هاست. امروز گزار شگری یکی از مهم‌ترین کارکردهای علما است که از احساس نیاز مبرم در عصر حاضر نمایان می‌شود. دین اسلام در طول اعصار مورد هدف قرار گرفته است و با یک کمپین خصمانه شدیدی مواجه است که توسط احزاب متعدد باهدف آسیب رساندن به

آن سازمان‌دهی و حمایت می‌شود. بر کسی پوشیده نیست که هر دوره و زمانه ابزارهای ارتباطی رسانه‌ای و فرهنگی خاص خود را دارد. با ماهیت رسانه و سبک نوشتارهای معاصر. سپس از جمله کتاب‌های مهمی که به موضوع گزارش و گزارش و شرایط آن‌ها پرداخته است، کتاب حماسه حسینی است. این مقاله به موضوع بسیار مهمی می‌پردازد که از طریق آن هدف الهی محقق می‌شود و آن انتقال دین است، اما این انتقال در شرق آفریقا به‌طور عام و در بنین به‌طور خاص دستخوش تأثیرات و مشکلات است.

مفهوم‌شناسی

از منظر مورد بحث تبلیغ در این است که مبلّغ اسلام شناس، بصیر، مؤمن، معتقد و پایبند به اسلام، بانگیزه‌ای الهی و معنوی و با احساس تکلیف شرعی و عقلی و از روی عشق به هدایت انسان‌ها و اتمام حجت بر آن‌ها، با استفاده از همه شیوه‌ها و ابزارهای تبلیغی مشروع معاصر، پیام خداوند را آن‌طور که هست و به‌طور صحیح و شفاف و آسان، به ذهن و دل مخاطبان معاصر، برساند، به‌گونه‌ای که با اقناع عقلی و قلبی و ترغیب و جذب آنان، در اندیشه، احساس و رفتار آنان تغییر و تحوّل مطلوب ایجاد گردد و آنان با آگاهی، اختیار و انتخاب خود، آزادانه در مسیر رضایت الهی و کمال مطلوب انسانی حرکت کنند.

۱. معنای لغوی تبلیغ

تبلیغ به معنای رساندن کامل پیاخبار اندیشه و ساختن به و دیگری است «مبلّغ»، کسی است که با همه توان تلاش می‌کند تا مواد تبلیغی همراه خود را به مقصد نهایی که اندیشه و دل مخاطب است:

ابن فارس در معجم المعیار اللغه می‌گوید: با و لام و عین یک منشأ دارند که

می‌گوید: به چیزی رسیدم. (زکریا، ۳، ۱۴۲۳-۱) راغب اصفهانی می‌گوید: رسیده است: به بلوغ و رسیدن به غایت و غایت، خواه مکان و زمان و یا امر مقدری باشد و چه بسا نزدیک شدن به آن را بیان می‌کند، هرچند. به آن نرسیده است. از اتمام به اوج رسید و به چهل سال رسید و حق تعالی فرمود: «فَبَلَّغْنَا أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ» (بقره/۲۳۲) تعالی فرمود: «مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ» (غافر/۵۶). و چنانکه در حدیث طلب باران می‌فرماید: «وَأَنْزَلْنَا عَلَيْنَا أَنْزَلَ الْقَوْتَ وَ أَرْجَعُ الْمَيْتَةَ الْمَرْجُوعُونَ وَأَنْسَلُونَ مِنْ أَعْلِيهِ».. (راغب اصفهانی، ۱۹۹۲، ۶۰). از کسانی که ارتباط می‌دهند، یعنی می‌رسانند، یعنی می‌رساند، پس اسم جای مصدر واقعی را می‌گیرد، به قول ما به او هدیه می‌دهد. گزارش، اسم گزارش است، اگر معلوم شود که کلمه گزارش با ماده اصلی یا با ریشه زبانی خود یک معنی را نشان می‌دهد که رسیدن به چیزی است، و همه معانی دیگر که با اختلاط این ریشه با مقداری نشان می‌دهد. بیان با افزودن یا تضعیف، این عطف‌ها مستثنی نیست این معنای واقعی آن است که عبارت است از: رسیدن، رساندن یا رساندن به هدف یا حد مطلوب.

۲. تبلیغ اصطلاحی

کلمه (ارتباط) و مشتقات آن در قرآن کریم به معنای رسیدن به چیزی است. لذا شیخ طوسی در تفسیر التبیان در تفسیر قول تعالی فرموده است: «أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي» (اعراف/۶۸) گزارش دادن به معنای ابلاغ چیزی برای فهم آن برای دیگران است و یکی از آن‌ها فصاحت است که به بهترین شکل بیان معنا را به خود منتقل می‌کند (الطوسی، ۲۰۰۴م، ۴۳۸) همین‌طور در تفسیر همین آیه شریفه آمده بود که به معنای رساندن اطلاعات است. معرفی انواع واجبات خداوند و بخش‌های اوامر و نواهی. (رازی ۱۹۸۰م، ۲۹۷). و همین‌طور گفته شده که گزارش،

تکمیل کردن چیزی و چیزهای دیگر است، از جمله فرموده خداوند متعال: «ثُمَّ أَبْلَغُهُ مَأْمَنَهُ» (التوبة/۶) رساندن روح به روشن شدن برای درک و انتقال ممکن است برای مقصد موردنظر بیشتر از تحویل لازم باشد. زیرا مستلزم رسیدن به فهم و عقل اوست، همچنان که فصاحت به هسته قلبش می‌رسد. رازی در کلام خداوند متعال می‌فرماید: {هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ} (ابراهیم/ ۵۲) عنی برای رساندن به آن‌ها نازل شده است و در پند و تذکر کافی است و برای اینکه بدانند قرآن در این آیه شریفه لفظ را به عنوان اسم آورده است از مصدر و از آن برای اشاره به نتیجه مصدر استفاده کرد که همان چیزی است که به شما رسیده است از خیر و مانند آن و این رساندن به مردم است. اما در مورد فرموده خداوند متعال: {وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَاغُ الْمُبِينِ} (العنکبوت/ ۵۴)، و نام منبع را آورده و مراد از آن را رساندن پیام به دلیل مبالغه کرده است، زیرا تأکید بر این باور است که او آنچه را که به آن امر شده بود انجام داده است و پیامبر آنچه را که موظف بود به پایان رسانده است.

شرایط مبلّغ

۱. آگاهی

آگاهی از نظر زبانی به معنای حفظ حدیث و مانند آن است و می‌گویند فلانی آگاه‌تر از فلانی است یعنی حفظ می‌کند و می‌فهمد. (محمد مرتضی ۱۴۱۴ق، ۲۶۸) در لسان العرب و مجمع البحرین آمده است: در حدیث آمده است: «خداوند مرا به سخنم گوش دهد، پس آن را از نزدیکی نقاله ای آگاه‌تر از شنونده آگاه ساخت. الازهری گفت: «آگاهی» (با تأکید بر یا) حافظ و فقیه و عالم بزرگ (ابن منظور، ۵۱۴، ۳۹۶). پیغمبر و پیرو خطاهای او باید بصیرت و آگاهی داشته

باشد وقتی این آیه را می‌گذرانند: و بصیرت: علمی که با آن حق و باطل را در دین و دنیا تشخیص می‌دهد و می‌گویند. فلانی در امور خود بصیرت دارد، یعنی به چشم خود می‌بیند. { قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ } (الأنعام/ ۱۰۴) آگاه‌کننده‌ای که حقیقت را از هم جدا می‌کند و به آن عمل می‌کند و مردم را به آن راهنمایی می‌کند، سزاوارتر است از کسی که به راهنمایی نیاز دارد، و اما خبرچینی که از آگاهی و بصیرت برخوردار نیست، از خواسته‌های خود پیروی می‌کند و بدون راهنمایی راه می‌رود و خداوند متعال پیروی از او را حرام کرده است: {وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ} (الجاثیة/ ۱۸).

۲. شجاعت

ویژگی‌های یک افشاگر شامل شجاعت، اراده قوی و قاطعیت است. پس می‌بینیم که پیامبر اعظم در مباحله چگونه با مسیحیان مقابله کرد، همان‌طور که قرآن کریم در آیه شریفه به ما می‌گوید: {تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ} (آل عمران/ ۶۱) در این آیه صاحب تفسیر قرآن کریم می‌فرماید: پیامبر امیرالمؤمنین و فاطمه و حسین را آورد، ولی ترسیدند و راضی نشدند و به خراج راضی شدند. و آن شجاعت و اراده قوی در تمام نقاط جهان به پیروزی‌ها و فتوحات بزرگ منجر شد، پس شجاعت و شهامتی که مشخص‌کننده حقایق است، توانایی و جسارت در بیان حقایق، مقابله با انحرافات، شبهات و بدعت‌هاست. با قاطعیت و قاطعیت کامل، نحوه برخورد جنایتکاران، روش‌ها و توطئه‌های آنان را آن‌گونه که خداوند متعال به آن امر فرموده است، تبیین کرده و می‌فرماید: {وَلَتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ}

(الأنعام/ ۵۵) آن را بر همگان آشکار می‌کند و از مستکبران و ظالمان و ستمگران نمی‌ترسد و خداوند متعال فرموده است: {الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا} (الأحزاب/ ۳۹) این همان چیزی است که گزارشگر باید شجاعت و اراده قوی داشته باشد و گرنه در معرض لعنت خداوند قرار می‌گیرد، چنان که می‌فرماید: «اگر بدعت‌هایی در امت من ظاهر شد، عالم علم خود را آشکار کند، و هر که چنین نکند، خواهد بود. مشمول لعنت خداست بنابراین، افشاگر باید محکم باشد و از سرزنش کنندگان برای رساندن پیام خود نترسد و این همان چیزی است که انبیا در طول مسیر تبلیغی خود تأیید کردند و معاذ هنگامی که او را برای تبلیغ به کشور یمن فرستاد و می‌گوید: «و از سرزنش مقصر نترسید، در این سطح واقعی، افشاگر به میدان می‌آید و آنچه آشکار می‌شود، به مردم پیام می‌دهد.» انرژی، و از همه روش‌ها استفاده می‌کند.

۳. اخلاص

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌ها و شرایطی که یک نقاله موفق باید داشته باشد، ((صداقت)) و اخلاص است، به‌طوری که کسی که آن را می‌خواهد، وقتی از کنارش می‌گذرد، آن را در فرهنگ لغات خود تعریف می‌کند. می‌گفتند اخلاص وقتی است که اعمال بنده در ظاهر و باطن مساوی باشد. این رازی است که در موفقیت و توفیق انبیا و ائمه مؤثر است، زیرا اگر رسالت برای رضای خداوند متعال خالصانه نباشد مؤثر نخواهد بود و به دل مردم راه نمی‌یابد و سپس سخنان او غافل می‌شود و جز خستگی و اتلاف وقت و تلاش، میوه‌ای از آن درو نمی‌کند. زیرا سخنان خبرچین به اندازه صداقت او تأثیرگذار است.

۴. صبر

صبر و بردباری ناقل آن است «قدرت و استواری در موقعیت‌های مختلف و توانایی کنترل خود با اراده قوی ایمانی» و صبر: صداقت در قلب و حفظ نظم روانی امر جان انسان از عدم تعادل و کنترل جبهه داخلی از پراکندگی و نسیان تدبیر و سقط فکر و فساد عقیده راست می‌شود: پس صابران کسانی هستند که برندگان نائب بر پای راست و با حملات نمایندگان حذف نمی‌شوند (الطباطبایی، ۱۹۹۷م، ۱۸۶) بنا براین، او روانشناسی قوی، منسجم و پایدار می‌سازد که سنگری برای او در برابر فروپاشی، شکست و ضعف جسمانی، روانی و بیرونی خواهد بود و همین امر او را بر آن می‌دارد تا به تمام مسئولیت‌های دینی و ارتباطی خود متعهد شود. عالمی که راه انبیا را می‌پیماید، در اخلاق، کار، دعوت و ارتباطشان، وارث آنهاست، باید مانند آنها شکیبا باشد و از اخلاق آنها پیروی کند و در برابر اتهامات و تهمت‌ها، مقام تبلیغی خود را رها نکند. دروغ، روحیه مقاومت، استقامت، استقامت و شکیبایی در برابر ناملایمات، دردها و ناملایمات، از مهم‌ترین صفات اخلاقی است که از یک‌سو و برای رهبری صلاحیت دارد و پیشگامی سایر گروه‌های اسلامی در رویارویی‌های عمومی که ملت از سوی دیگر می‌گذرد و از سوی دیگر برای رسیدن به پیروزی و پیروزی بر دشمنان.. ز این رو می‌یابیم که قرآن کریم بر اهمیت صبر و شکیبایی بسیار تأکید کرده و به پیامبر توصیه کرده است. در این زمینه از پیامبران پیشین درس می‌گیرد. (حکیم، ۱۴۲۵ه، ۱۸۵) ائمه اهل‌بیت (ع) به طرق مختلف سعی در پرداختن به این جنبه و القای روحیه استقامت و صبر و استقامت داشته‌اند که در احادیث و دستورات و اعمال آنان می‌یابیم: اولی تأکید بر اهمیت صبر و نقش آن در دستیابی به تمامیت اخلاقی انسان، پیروزی در زندگی و اجر اخروی، با توجه به آنچه قرآن کریم در این زمینه

تأکید کرده است، یا حدیثی درباره صبر، تأیید مستقیمی است، چنان که احادیث بسیاری وجود دارد. در این ناحیه از حفص بن غیاث نقل شده است که گفت: اباعبدالله گفت: ای حفص گفت: کسی که صبور باشد، اندکی صبر کند و آن که مضطرب باشد، اندکی مضطرب شود. سپس فرمود که در همه کارها شکبیا باشید. خداوند متعال محمد را فرستاد پس او را به صبر و نرمی امر کرد.

۵. نفس

یکی از مهم ترین صفاتی که یک فرد ثروتمند باید داشته باشد عزت نفس است. {الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِغْتَهُمْ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا} (نساء/ ۱۳۹) خداوند در مورد کسانی که خود را در برابر کفار فروتن می کنند و با یاری گرفتن از آنان به غیر از کسانی که به او ایمان دارند، می خواهد، من به شما نگفتم که عزت و جلال از آن اوست و اینکه این مردم از کفار عزت و جلال می خواهند و هیچ حافظی ندارند، بلکه نصرت و امان و عزت نزد خدا ست، زیرا او ست که هر که را بخواهد گرامی می دارد و هر که را بخواهد خوار می کند و منشأ جلال و مشقت از اوست، پیش از زمین سخت، جلال است و قول آنان: جلال یک چیز به این معناست که وجود آن سخت و دشوار است، غرور انسان مانع از آن می شود و آن را بالا می برد ((و پرهیز از برتری دیگران بر او. باید از خدای متعال غرور بگیرد).

۶. عمل

یکی از شروطی که در مقدار مالی باید داشته باشد این است که آنچه را که می گوید انجام دهد و خداوند متعال می فرماید: {أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ} (البقرة/ ۴۴) و خداوند به حضرت

عیسی(ع) وحی کرد: «به خودت هدیه بده، و اگر فقط از مردم عبرت می‌گیری، در غیر این صورت با من سخاوتمند باش». این هیزم‌شکن به هرکسی که وظیفه اطلاع‌رسانی و راهنمایی را بر عهده می‌گیرد، می‌خواهد که از طریق کار خود چیزی برای گفتن پیدا کند تا تأثیر مثبتی در جامعه داشته باشد ((مردم را به زبانی غیر از زبان خود موعظه کن تا در تو تقوا و کوشش و نیکی ببینند که دلیلش همین است و خبردهنده نباید مطابق آیه شریفه باشد: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ} (الصف / ۲) اهداکننده ابتدا و مهم‌تر از همه با تأدیب و آموزش خود، به کار بردن سخنان خود برای خود و زمینه سازی برای اعمال نیک آغاز می‌کند.

غرب آفریقا

این کشورهای آفریقای غربی یا به اصطلاح غرب آفریقا همه کشورهای هستند که در ضلع غربی قاره آفریقا قرار دارند و برخی از این کشورها به دنبال ایجاد یک اتحادیه سیاسی به نام اتحادیه غرب آفریقا هستند چندین کشور مستقل آفریقایی: بنین، توگو، سنگال، مالی، نیجر، بوركینافاسو.

بنین

بنین کشوری در غرب آفریقا است که از سمت شرق با نیجریه، از سمت غرب با توگو، از سمت شمال با نیجر، از سمت شمال غربی با بوركینافاسو و از سمت جنوب با اقیانوس اطلس مرز دارد. جمعیت آن تقریباً ده میلیون و مساحت آن ۱۱۲ کیلومترمربع است حکومت در بنین جمهوری خواه و ریاست جمهوری است که هر پنج سال یک بار با برگزاری انتخابات انجام می‌شود. از نظر آزادی، هر شهروندی حق دارد به هر دینی که انتخاب می‌کند، ادیان مختلفی را انجام دهد

که مهم‌ترین آن‌ها اسلام است و مسیحیت به فرقه‌های مختلفی مانند کاتولیک‌ها، پروتستان‌ها و غیره تقسیم می‌شود اسلام نیز دارای فرقه‌های مختلفی مانند اهل سنت، وهابیان و شیعیان است. اما اکثریت مسلمانان اهل سنت هستند، درحالی‌که شیعیان پیروان بسیار کمی دارند، زیرا در این سال‌های اخیر با حضور انقلاب اسلامی در ایران، سه استاد از قم مقدس فارغ‌التحصیل شدند و اولین مدرسه شیعه را پایه‌گذاری کردند شیعیان شمال بنین در سال ۱۹۸۸ در بین بنینی‌ها به‌طور کلی بود، و گر نه آن‌ها در بین جامعه لبنانی که در بنین تجارت می‌کنند، به‌خوبی شناخته‌شده بودند.

ارسال بازخورد پانل‌های کناری سابقه ذخیره شده‌ها.

تبلیغ در بنین

از جمله مؤسسات تبلیغی شیعی حاضر در بنین عبارت‌اند از: مؤسسه معارف اسلامی الکوثر ایرانی در شهر کوتونو، مدرسه علمیه اهل بیت و تبلیغ در شهر براکو، حسینیه آفریقایی‌ها در کوتونو، حسینیه جامعه لبنان در کوتونو، مرکز هادی برای ارشاد و فرهنگ اسلامی در کوتونو، مسجد امام صادق در پاراکو، حسینیه شیعیان در پاراکو، و مدرسه اهل بیت در کندی. آن‌ها مؤسسات بزرگی هستند که ریشه در بنین دارند و در نقاط مختلف کشور، بارکو و جاهای دیگر شعبه دارند. مدارس متعددی تحت نظارت خود دارد که در عرصه تدریس، جنبش‌های تبلیغی بزرگ و قابل توجهی دارند.

بنین امروز

اگرچه بنین از زمان استقلال به پیشرفت‌های اقتصادی زیادی دست‌یافته است، اما همچنان با مشکلات بزرگی مواجه است. زمین‌های قابل کشت در آنجا از

یک پنجم مساحت کشور تجاوز نمی کند و جمعیت آن به سرعت در حال افزایش است. بنابراین، نیاز به یافتن ابزاری برای تغذیه جمعیت رو به رشد، شاید بزرگترین چالش پیش روی کشور بنین برای جذب سرمایه گذاری خارجی بیشتر برای رشد بیشتر باشد. تأکید فزاینده ای بر گردشگری، تسهیل توسعه سیستم های فرآوری محصولات غذایی و کشاورزی جدید و ترویج فناوری اطلاعات و ارتباطات جدید وجود دارد. پروژه هایی برای بهبود فضای کسب و کار از طریق اصلاحات در سیستم مالکیت زمین و سیستم عدالت تجاری پدید آمده اند. ایالات متحده به بنین کمک مالی ۳۰۷ میلیون دلاری به حساب چالش هزاره داد که در فوریه ۲۰۰۶ امضا شد. باشگاه پاریس و سایر طلبکاران کاهش بدهی خارجی بنین را در ژوئیه ۲۰۰۵ اعلام کردند، در حالی که برای تسریع اصلاحات ساختاری تلاش می کردند. بنین از عرضه ناکافی برق که همچنان بر رشد اقتصادی تأثیر منفی می گذارد، شکایت می کند، اگرچه دولت اخیراً اقداماتی را برای افزایش تولید انرژی داخلی انجام داده است. مشکلات مداوم زیادی وجود دارد، از جمله دستمزدهای نابرابر برای زنان، استفاده از کار اجباری و ادامه یافتن موضوع کار اجباری، یکی از اعضای سازمان هماهنگ سازی حقوق تجارت در آفریقا (اوهادا)، (تاسوف، ۱۳۹۷، ۱۲۴).

ج) زبان ها

زبان های محلی به عنوان زبان آموز شی در مدارس ابتدایی استفاده می شوند، در حالی که فرانسوی تنها پس از چندین سال معرفی می شود. به طور کلی، زبان های بنینی با حروف جداگانه برای هر صدای گفتار نوشته می شوند، به جای استفاده از دیاکریتیک مانند فرانسوی یا دیگران مانند انگلیسی. این شامل زبان یوروبا نیز

می‌شود که در نیجریه هم با دیاکریتیک و هم با دیگراف نوشته می‌شود. به‌عنوان مثال، حروف صدادار میانی در زبان فرانسوی به صورت è, é, ô, o نوشته می‌شوند، در حالی که e, é, o, ô در زبان‌های بنینی. صامت‌هایی مانند sh, ng یا ch در انگلیسی، در حالی که η و c در زبان‌های پنینین. با این حال، دیگراف برای حروف صدادار بینی و صامت‌های لبی-ولار kp و gb استفاده می‌شود، همان‌طور که در نام زبان Fon: Fon gbe (تلفظ /fõ gbe/) استفاده می‌شود، در حالی که diacritics به‌عنوان نشانگر گویش استفاده می‌شود. در نشریات فرانسوی زبان، ممکن است ترکیبی از نوشته‌های فرانسوی و بنینی دیده شود، اگرچه آموزش در بنین قبلاً رایگان نبود، هزینه‌ها لغو شده است و در تلاش برای اجرای توصیه‌های انجمن آموزشی در سال ۲۰۰۷ است. سواد کمتر از ۴۰ درصد است. اگرچه بی‌سوادی به‌ویژه زنان را هدف قرار می‌دهد (دکتر عمر ۲۰۰۷ م، ۱۲).

(د) دین

در سرشماری سال ۲۰۰۲، ۴۲٫۸٪ از جمعیت بنین مسیحی بودند (۱، ۲۷٪ کاتولیک، ۵٪ کلیسای آسمانی مسیح، ۳٫۲٪ متدیست، ۷٫۵٪ سایر فرقه‌های مسیحی)، در حالی که ۲۴٫۴٪ مسلمان، ۱۷٫۳٪ وودو بودند، و ۶٪ معتقد بودند. ادیان سنتی محلی، ۱٫۹ درصد از گروه‌های مذهبی دیگر، و ۶٫۵ درصد بدون وابستگی مذهبی. مردم و اقوام در مرکز و جنوب کشور. شهر Ouidah در ساحل مرکزی مرکز معنوی Vodou در بنین است. ^{۱۰۵} بزرگ‌ترین دین معرفی‌شده به کشور اسلام است که توسط امپراتوری Songi و بازرگانان Hausa معرفی شد و در حال حاضر در سراسر Alibori، Donga و Borgo و همچنین در بین آن‌ها گسترش یافته است. یوروباه‌ها (که از مسیحیت نیز پیروی می‌کنند) و مسیحیت در

سراسر جنوب مرکزی بنین و اوتاماری در آتاکورا گسترش یافت. با این حال، بسیاری هنوز به وودو و اوریشا اعتقاد دارند و این را در مسیحیت گنجانده‌اند. جامعه احمدیه، فرقه‌ای که در قرن نوزدهم پدیدار شد، در اقلیت بزرگی خودنمایی می‌کند (جاسم عثمان، ۱۳۸۳، ۲۹)

ضرورت تبلیغ

در این مقاله سعی می‌کنیم به جایگاه متون قرآنی و روایی در مورد اهمیت انتقال اسلام در اسلام بپردازیم: روایت شده است که داوود ایکس به تنهایی اعلام کرد، پس خداوند به او وحی کرد: ای داوود، چرا تو را تنها می‌بینم؟ خدایا، اشتیاق من به لحظه‌های واقعی شدید شد، پس آفرینش تو میان من و تو قرار گرفت، پس خداوند به او وحی کرد: به‌سوی آن‌ها بازگرد، که اگر بعداً نزد من آمدی تو را در تابلوی زیبا ثبت می‌کنم. (مجلسی، ۱۹۸۳، ۲۶). رسول خدا صلی‌الله‌علیه و آله و سلم فرمود: ((ای علی، برای تو بهتر است که خداوند مردی را به دست تو هدایت کند از آنچه خورشید بر آن طلوع می‌کند) (الحافظ، ۲۰۰۲، ۱۳). و در المطلب العلیه عن عبدالرحمن بن عید: هنگامی که پیامبر بعثت فرستاد، فرمود: با مردم آشنا شوید و صبر کنید. و به آن‌ها حمله نکن تا آن‌ها را نخوانی، مگر اینکه مسلمانان نزد آن‌ها برگردی، از کشتن مردان‌شان و آوردن زنان‌شان به من رسول خدا صلی‌الله‌علیه و آله و سلم مرا به یمن راهنمایی کرد و فرمود: ای علی، با کسی جنگ نکن تا او را به اسلام دعوت کنی، که خداوند مردی را به دست تو هدایت کند، از آنچه خورشید بر آن طلوع و غروب می‌کند و وفای او از آن تو است ای علی در حکم منسوب به او: نه هر کسی که چشم دارد می‌بیند و نه هر کسی که اذان دارد شنیده می‌شود، پس به مؤمنان و درهم‌ریختگان صدقه بده. با علم، که

بهترین صدقه شماسست، سپس فرمود: {إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ} (البقرة/ ۱۵۹) هناك مجموعه من الأدلة يمكن الاستدلال بها على وجوب التبليغ. {وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ} (التوبة/ ۱۲۲) طبرسی رحمه الله در مجمع البیان در منبع شرح وجوه ذکرشده در تفسیر این آیه می فرماید: ((اختلاف در معنای آن در جهات یکی از جهات است). معنایش این است: «آیا از هر قبیله گروهی به جنگ برود و به صورت گروهی نزد پیامبر بماند» تا کسانی که قرآن و سنتها را فرامی گیرند، بفهمند واجبات و احکام اگر گروهان برمی گشتند و قرآن بعد از آنها نازل می شد و فرماندهان آن را می آموختند، وقتی نزد آنها بازمی گشتند به آنها می گفتند: خداوند بعد از شما قرآنی بر پیامبران نازل کرد. و ما آن را یاد گرفتیم، بنابراین شرکتها آن را یاد گرفتند: {وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ} (التوبة ۱۲۲)؛ قرآن را به آنها بیاموزند و هنگامی که به سوی آنها بازمی گردند آنها را با آن بترسانند (شاید برحذر باشند) تا در روایت ابن عباس خلافت نکنند. والبی و قتاده و الضحاک و الباقر فرمودند و همین طور (محمد، ۲۰۵، ۱۴۴) در توضیح وجه سوم فرمود: ((و ثالثاً: تفاهم به خاطر نافر است و قدردانی برای همه مؤمنان نیست که به سوی پیامبر بگریزند و خانه های خود را تخلیه کنند، بلکه گروهی از هر سو به سوی او فرار کنند و سرزنش او را بشنوند و دین را از او بیاموزند. پس به سوی قومش برگردد و این را برایشان توضیح دهد و از باج گیر انداز کند، فرمود: مراد از جمع شدن در اینجا چیست: بیرون رفتن برای طلب علم، اما به آن گروه به خاطر مبارزه با دشمنان

می‌گویند. از دین قاضی ابوعاصم گفت: (این دلیلی بر تخصص تبعید در فقه است و من شخصی هستم که در خارج از کشور آن را فرامی‌گیرم، زیرا در وطن خود نمی‌تواند چنین کند. در قرآن کریم ذکر زیبایی است که آشکار می‌کند. اهمیت انتقال دانش که مقدمه‌ای را برای آن ارائه می‌کنم این است که: این که مردم - همان‌طور که معمولاً متوجه می‌شویم - در امور عمومی سازمان‌دهی می‌شوند بر اساس یک سلسله‌مراتب هستند که بر اساس آن دستورات از بالاترین تا مرحله ابلاغ می‌شود. اجرا در رده‌های پایین یعنی بالاترین به کسانی که زیر او هستند فرمان می‌دهد و این به پایین‌ترین‌ها و سپس پایین‌ترین‌ها دستور می‌دهد تا اینکه در مرحله اجرا زنجیره درجات به پایان می‌رسد، مثلاً در دولت‌ها می‌بینیم. که رئیس‌جمهور است، پس از آن وزرا در جایگاه دوم قرار می‌گیرند، مدیران کل زیر نظر آن‌ها هستند، سپس مدیران ادارات تا زمانی که این سلسله‌مراتب شغلی به کسی که مستقیماً با مردم ارتباط برقرار می‌کند، ختم شود حکم صادر می‌کند، به وزیرش دستور نمی‌دهد که مستقیماً به عموم مردم اطلاع دهد، بلکه دستور می‌دهد که آن‌ها را که از درجه پایین‌تر از او هستند، اجرا کند مستقیماً به خیابان نروید، بلکه افراد تحت اختیار خود را جمع‌آوری کنید و آن‌ها را با حاکمیت هدایت کنید و همین‌طور ادامه دهید تا موضوع به پایین‌ترین رتبه ختم شود که عموم مردم هستند که ممکن است در رتبه دهم این سری از رتبه‌ها قرار گیرند یا بیشتر این یک قانون طبیعی در هر حکومت و حوزه روابط عمومی است و آن چیزی است که ما در همه حکومت‌ها و موقعیت‌های موجود مشاهده می‌کنیم و می‌بینیم.

اهمیت تبلیغ

نکته دیگری نیز حاکی از اهمیت گزارش است که از طریق سیره رسول خدا

(صلی الله علیه و آله) و ائمه اهل بیت علیهم السلام به آن پی می‌بریم. همه می‌دانیم که رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) چقدر مشتاق عبادت و بهره‌مندی از آن بوده است. او (صلوات الله علیه و آله و سلم) بیش از هر انسان دیگری مشتاق عبادت بود و همان گونه که از هیچ کاری لذت نمی‌برد از آن لذت می‌برد. او (رضوان الله تعالی علیه) داناترین مردم به خداوند متعال و بهترین شخص برای شناخت خداوند متعال است. نه تنها این، بلکه شکی نیست که عبادت او (صلی الله علیه و آله و سلم) و ذکر و دعای او و روی آوردن او به درگاه خداوند متعال در فضیلت عبادت همه مردم بیشتر است. (صلوات الله علیه و آله و سلم) این را نیز می‌داند. در اعتقاد ما اگر رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) یکبار می‌فرمود: «لا اله الا الله» معادل میلیاردها دعا و مناجات از همه مردم در پیشگاه خداوند است. ولی ما می‌بینیم که این رسول عبادت‌کننده از عبادت خسته شد تا اینکه خداوند متعال به او فرمود: «ما قرآن را بر تو نازل نکردیم تا در کوچه و خیابان فرود آیی»، مسجد یا خانه‌ها برای ابلاغ پیام و راهنمایی مردم به عبادات مستحب - در حق او - تا آنجا که (صلی الله علیه و آله و سلم) بیشتر اوقات خود را بعد از آن می‌گذراند. مأموریت انتقال پیام از کجا می‌دانید پیامبر صلی الله علیه و آله چه فرموده است؟ او (صلی الله علیه و آله و سلم) در میان مردم عادی و بی‌سواد تبلیغ می‌کرد که برخی از آن‌ها آن قدر ساده لوح بودند که پاهای خود را دراز می‌کردند و در مقابل رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) دراز می‌کشیدند. صلوات الله علیه و آله در حالی که به او گفت: ای محمد به ما خبر بده! بنگرید که رسول خدا صلی الله علیه و آله چگونه وقت خود را با چنین افرادی سپری می‌کرد، همان گونه که با امیرالمؤمنین و فاطمه و حسین علیهما السلام سپری می‌کرد. و با امثال ابوذر و

عمار که هدایت امت را بر عهده داشتند و سهم زیادی از وقت او داشتند صلوات الله علیه و آله.

اولویت تبلیغ

حتماً مستحب است نماز اول وقت بخواند. چون وقت نماز فرار سید، رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) به آن روی آورد و به چیزی جز آن اهمیت نداد. از عایشه روایت شده است که گفت: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) با ما صحبت می کرد و ما با او صحبت می کردیم که وقت نماز فرارسید گویی او ما را نمی شناخت و ما او را نمی شناختیم به ملاقات او بروید و هر صحبت یا عملی را در دستان خود بگذارید. پس چون وقت نماز فرامی رسید، رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) ناگهان تغییر می کرد و همه چیز را رها می کرد و به سوی لقای خداوند متعال می رفت زمان، سپس به این روایت نگاه می کنیم: «از داوود الصرمی گفت: نزد ابوالحسن سوم (علیه السلام) بودم، سپس درحالی که نشسته بود و صحبت می کرد شمع را صدا کرد. وقتی از خانه بیرون آمدم، دیدم گرگومیش قبل از نماز مغرب ناپدید شده است، سپس آب ندا داد و وضو گرفت و نماز خواند. گویا آن حضرت با عده ای از کسانی که از خطوط انحرافی زمان خود متأثر شده بودند صحبت می کرد، لذا به کار تبلیغی خود ادامه داد تا زمان فضیلت سپری شد. این بدان معناست که ابلاغ رسالت بر همه مستحبات مقدم است، پس اگر شب قدر، شب جمعه، شب نیمه شعبان یا فصولی که دعاها و مستحبات فراوان است و مردم را از بین می برد. اطلاع رسانی، اولویت را به اطلاع رسانی بدهید. مثلاً: در شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان، مستحب است هزار مرتبه سوره قدر خوانده شود، و صد و سی رکعت نماز (از هزار رکعت هر یک). ماه رمضان) و خیلی چیزهای

دیگر مستحب است، اما اگر این مستحبات با گزارش رقابت می‌کند و می‌خواهید ثواب بیشتری کسب کنید، گزارش را پیش ببرید، زیرا انبیا و ائمه (علیهم‌السلام) نیز کار می‌کردند می‌توانید هر دو کار را باهم انجام دهید، مثلاً: اگر جوانانی هستند که آماده پذیرایی، راهنمایی و روی آوردن به دعا هستند و آن شب قدر است، می‌توانید با آن‌ها در خواندن دعای کمیل همراه باشید. و تضرع از جوشن بزرگ... این یک نوع انتقال عملی است و آن هم لازم است. اما اگر بین انجام وظیفه یا خلوت و هزار مرتبه خواندن سوره قدر و یا خواندن صد و سی رکعت مستحبی و مانند آن باشد، بدون شک ابلاغ پیام است. بهتر انسان عاقل همیشه سعی می‌کند بهترین‌ها را بپذیرد.

آمادگی تبلیغ

بنابراین، برادرانی که به‌سوی تبلیغ رسالت می‌روند، ابتدا باید بدانند که رسالت آن‌ها رسالت پیامبران است که بیشتر وقت خود را صرف آن کرده‌اند و کار واجب کافی خود را برای کسانی که این رسالت را ندارند آسان می‌کنند. فرصت موعظه در خارج از حوزه علمیه باید برای این موضوع آماده باشند و برای سؤالات گوناگونی که ممکن است با آن مواجه شوند، دریغ نکنند، بلکه باید در سینه خود باز کنند به مردم، چون همه آن‌ها مثل هم نیستند، روزی یکی از خبرچین‌ها نزد من آمد و گفت: امروز عجیب‌ترین سؤال را از من پرسیدند. گفتم: چیه؟ گفت: هر چه فکر کردم جز این سؤال. گفتم: چیه؟ شخصی نزد من آمد و از ام عایشه پرسید که نام او چیست؟ پس به او گفتم: بگذار منابع را مرور کنم، سپس نزد او برگشتم و به او پاسخ دادم، به درستی که دانستن نام مادر عایشه نه از پایه‌های دین است، نه از فروع و نه یکی از آن‌ها. از اخلاق، یا آداب اسلام، و نه... به هر حال

مخبر باید گشاده دل و بردبار باشد. علم بدون رؤیا فایده‌ای ندارد، بلکه ممکن است برای صاحب آن بلا باشد. در دعا می‌گوییم: خدایا تو دانا و بردبار و بردباری، هر کس را چه سؤالی دارد رد مکن، بلکه هر کس را به قدر دلش جواب بده. نقل شده است که شخصی نزدیکی از ائمه معصومین علیهم‌السلام آمد و از او پرسید که چرا دیدن خداوند متعال ممکن نیست؟ از پاسخ امام (علیه‌السلام) چنین برمی‌آید که سؤال‌کننده شخص ساده‌ای بوده است، اگرچه سؤال عمیق است و دارای پاسخ‌های قیاسی عمیق فلسفی و منطقی است، امام (علیه‌السلام) به او فرمودند - یعنی چه: پس حیثیتش از بین می‌رفت، ببینید امام چگونه جواب نمی‌دهد، باینکه می‌داند جواب علمی را نمی‌فهمد، زیرا از سطح او بالاتر است پاسخی که متناسب با ذهن او باشد. اگر اساس اعمال ما الگو گرفتن از ائمه معصومین علیهم‌السلام باشد و اینکه کسانی که پیش از آن‌ها می‌آیند، مرتد هستند، این حس انتقالی امام (علیه‌السلام) را آشکار می‌کند. آن‌ها گم می‌شوند و آنچه بر آن‌ها لازم است بعداً - چنانکه در دعاهایمان بعد از نماز می‌خوانیم - سینه‌های خود را به روی همه مردم بگشاییم و آن‌ها را تشویق کنیم که هر چه در سینه‌هایشان متلاطم است و در آن‌ها چه می‌گذرد بپرسند. سیره پیامبر اعظم و ائمه معصومین علیهم‌السلام این‌گونه بوده است و روش نقاله و رفتار او بیشترین تأثیر را در ابلاغ پیام دارد. طبیعی است که مردم به نسبت اعمال ما، اعمال ما، صداقت ما و مطابقت اعمالمان با آنچه می‌گوییم، تحت تأثیر ما قرار می‌گیرند، بگذار رفتارمان، حتی با ضعیف‌ترین افراد در ایمان، به‌گونه‌ای باشد آن‌ها را با احساس تکبر باقی نمی‌گذارد. فرض کنید مغرور نیستید، اما این به‌تنهایی کافی نیست. روان بودن چهره و انسان بودن و فروتنی و زیبایی بیان و شنیدن خوب و

غیره بردباری در روح انسان تأثیر زیادی می‌گذارد که از تأثیر کلماتی که از دهان ما خارج می‌شود بیشتر است. و زبان‌ها، و مانند مضمون: «برای مردمی غیر از زبان خود واعظ باشید».

جماعت تبلیغ

نذر کردم که اگر با فلانی ازدواج کنم با جماعت تبلیغی بیرون بروم و کردم. بعد از اینکه از گفته‌های علما فهمیدم بیرون رفتن با آن‌ها یک بدعت است، باید چه کار کنم؟ خداوند به شما اجر جزیل بدهد، و صلوات و صلوات بر رسول خدا و بر اهل بیت و اصحاب او باد. اطاعت از جهت اطاعت است و بیرون رفتن با جماعت تبلیغی بدعت نیست، بلکه اگر ثابت شود که او واقعاً بدعت می‌کند صدور چنین حکمی باید از سوی علمای معتبر و عادل صورت گیرد، زیرا آنان صلاحیت چنین احکامی را دارند و آنان هستند که در مورد آنچه نمی‌دانند بلوف نمی‌زنند، بلکه پیش از آن واقعیت را بررسی و پی می‌برند. در مورد جماعت تبلیغی و سایر گروه‌ها و بیان نظر علما در مورد آن‌ها، در فتوا گفته‌ایم که اگر گروهی از این گروه باشند و به تقرّب صحابه بزرگوار رضی‌الله‌عنهم پیروی می‌کند، سائل واجب است در وفای به عهد خود با آنان بیرون رود، رسول‌الله صلی‌الله‌علیه و سلم فرمود: هر که نذر کند هر که اطاعت کند خدایا او را اطاعت کن و هر که نذر کرد که او را نافرمانی کند، او را نافرمانی کند. به روایت بخاری. همچنین صلوات‌الله‌علیه و آله فرمود: نذر دو نذر است پس هر نذری که اطاعت خدا باشد برای خداست و شامل وفای است و هر نذری که معصیت خدا باشد برای شیطان است و هست. هیچ وفای در آن نیست و کفار آن سوگند است. روایت النسائی و توثیق البانی. قبلاً در مورد انواع سؤالات توضیح دادیم: در کجا می‌توانم در این گروه فردی را پیدا

کنم که اهل سنت باشد و از روش صحابه پیروی کند؟ خاستگاه این گروه از بدعت گذاران است، چنانکه علمای بزرگی چون شیخ ابن باز و شیخ آلبنی که عالم را از علم خود پر کرد و شما به صحت او استناد می کنید! آیا این دو عالم بزرگوار شایستگی چنین احکامی را دارند؟! یقیناً واجد شرایط هستند، خدا رحمت شان کند. لذا از شما تقاضا دارم فتوای خود را بررسی کنید.

شکی نیست که کسانی که سائل از آنها یاد کرده از علمای بزرگ و ثقة هستند و آنان و امثال آنها صلاحیت حکم به این گونه مسائل را دارند، اما در فتوای خود نمی بینیم که سؤال کننده مطلبی را نقل کرده باشد که با سخنان ایشان منافات داشته باشد. ما بحث را به وجود فرقه ای از این گروه که به سنت و راه صحابه می روند محدود کرده ایم، یکی از فتوای شیخ را به پرسشگر بزرگوار نقل می کنیم از ابن باز - - تا بدانند که حکم به واقعیت آن گروه بستگی دارد، از آل شیخ پرسیده شد: ما ساکنان بیابان هستیم، و برخی از ما از حلال پیروی می کنیم و گروهی نزد ما می آیند که شخصاً آن را می شناسیم و به صداقت نیتشان اطمینان داریم، جز این که آنها عالمی نیستند ما را دعوت کن که به شهرهای اطرافمان برویم و روزها و هفته ها و ماه ها را برای این کار مشخص کنیم، درحالی که توجه داشته باشیم که حلقه های ذکری که برای ما کار می کند، مشکوک نیست، آیا شنیدن آنها جایز است؟ یا با آنها به کشورهای هم سایه یا خارج از پادشاهی برویم؟ از حضرت عالی خواهشمندیم که در این مورد توضیح دهید و برای من بنویسید که من فرستاده ای از گروه خود هستم و جز با نامه ای از حضرت عالی نمی توان آنها را قانع کرد اگر نامبردگان به حسن نیت و علم و فضیلت و حسن خلق معروف باشند، همکاری با آنها در دعوت به سوی خدای متعال و تعلیم و

نصیحت اشکال ندارد. با توجه به کلام خداوند متعال: (و همکاری در نیکی و تقوا) و فرموده پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم: «کسی که به نیکی هدایت کند، مانند ثواب اوست». خداوند به همه توفیق دهد و درود و رحمت و برکات خداوند بر شما باد. از جمله سخنان شیخ - رحمه الله - در این زمینه نیز می فرماید: گروهی که باید پیروی کرد و روش آن را دنبال کرد، اهل صراط مستقیم هستند درود بر او باد و آنان اهل کتاب و سنت هستند که در گفتار و عمل به کتاب خدا و سنت رسول او صلی الله علیه و آله دعوت می کنند از هیچ یک از آن ها پیروی مکن، مگر در آنچه با حق موافق اند، خواه اخوان المسلمین، جماعت تبلیغی، انصار السنه، یا کسانی که می گویند سلفی هستند، یا گروه اسلامی، یا هر که بخواند. خود جماعت اهل حدیث هستند و هر گروهی که خود را به هر چیزی می خوانند، اطاعت می کنند و از حق پیروی می کنند، و حقیقت همان چیزی است که دلیل بر آن است، و هر چه با دلیل منافات داشته باشد مردود است و به آن ها گفته می شود: تو در این مورد اشتباه کردی... این چیزی است که علما به آن ها می گویند، زیرا آن ها کسانی هستند که گروه های اسلامی را می بینند. اهل علم و دانش که قرآن و سنت را می شناسند و دین را از طریق قرآن و سنت فهمیده اند، کسانی هستند که جزئیات این گروه ها را می دانند، زیرا آن ها معصوم نیستند و همه معصوم نیستند. چگونه حکم خود را به واقعیت ماجرا ربط داد و نه به نام گروه ها، و چگونه بحث این گونه مسائل را به علما محدود کرد و مثال دیگری از یکی از علمای بزرگ این عصر را آورد؟! عثیمین - چنانکه در یکی از (جلسات درب باز) فرمود، وقتی از این گروه سؤال شد، فرمود: اکثراً در همه مسائل، مردم دو افراط و یک میانه دارند: برخی. مردم این افراد را بسیار تحسین می کنند و تو صیه می کنند با آن ها بیرون

بروند، برخی از مردم به شدت آن‌ها را تحقیر می‌کنند و همان‌طور که به شیر هشدار می‌دهد نسبت به آن‌ها هشدار می‌دهند و برخی متوسط هستند و من می‌بینم که در گروه خوبی وجود دارد، آن‌ها تماس دارند. و آن‌ها نفوذی دارند که هیچ‌یک از واعظان آن را نداشته‌اند، چه بسیار گناهکارانی که توسط خدا هدایت شده‌اند. چه بسیار کافران در امان‌اند! سپس تواضع و حسن خلق و نوع دوستی از فطرت آن‌هاست و این در بسیاری یافت نمی‌شود و کی می‌گوید: علم امروزی یا علم پیشینیان و مانند آن ندارند؟ آن‌ها افراد خوبی هستند، بدون شک، اما من می‌بینم که کسانی که در پادشاهی هستند به پاکستان و کشورهای دیگر نمی‌روند. زیرا ما از عقاید آن افراد اطلاعی نداریم و از رویکرد های آنان اطلاعی نداریم، اما رویکردی که همراهان ما در اینجا در ملکوت از آن پیروی می‌کنند، رویکردی غیرقابل تردید است و چیزی در آن نیست. این حکم شیخ بر اساس شناخت وی از جماعت تبلیغی در ملکوت است.

نتیجه‌گیری

امتداد در محتوی، همه‌ی زندگی انسان را در برمی‌گیرد. مسیری که از دنیا شروع می‌شود و در آخرت ادامه می‌یابد. توجه به امتداد، جامعیت محتوی تبلیغ را بعد از گستره و ابعاد آن کامل می‌کند. دین، برنامه‌ی زندگی است و زندگی، مقاطع مختلفی را در بردارد، مقاطعی که در هم تأثیر می‌گذارند و جدا کردن و فراغت از هیچ‌کدام برای انسان امکان ندارد. دنیای انسان در آبادانی یا نابودی آخرت او اثر گذار است و آخرت نیز در بهره‌وری بهینه‌ی او از دنیا تأثیر دارد. یکی از اصلی‌ترین مؤلفه‌هایی امتداد محتوای تبلیغی را مشخص می‌کند، تأثیر معاش و معاد و توجه به آن‌ها در تولید و عرضه‌ی محتوای است. هر محتوای که مبلّغ تولید

می‌کند یا در اختیار مخاطب خود می‌گذارد، به بخشی از دنیا یا آخرت ربط دارد و برای این که در مفاهیم، به همه‌ی بخش‌های زندگی به‌صورت متوازن متناسب پرداخته شود، توجه به امتداد محتوای تبلیغی ضرورت است. تبلیغ مؤثر و سازنده رابطه مستقیم با چگونگی ارتباط با ما دارد؛ از این رو، اگر مبلغین بخواهند توانمندی لازم را جهت پیشبرد اهداف مقدس دین داشته باشند لازم است ارتباط تبلیغی آن‌ها با مخاطبین خود بر اساس معیارهای شناخته شده باشد. در طول تاریخ انسان‌هایی که بدون توجه به امتداد محتوای دین، در چاه هلاکت افتاده‌اند کم نیستند. در صورتی که حجج الهی در زندگی خود، توجه به امتداد را در دستور کار قرار داده و در همه حالات به آن پایبند بودند. اگر انسان‌ها با دقت به دستورات دین عمل‌کننده متناسب با نیاز، به دنیا آخرت می‌پردازند و بدون افراط یا تفریط می‌توانند فرصت کم دنیا را به بهترین شکل سپری کنند همه‌ی حجت‌های الهی، در هر موقعیتی که بودند. مبلّغ یا مربی در هر کدام از گستره‌های محتوای تبلیغ لسانی، باید امتداد محتوا را نیز در نظر داشته باشد تا بتواند زمینه‌ی کامل و شایسته‌ای برای انتخاب مخاطب فراهم کند. کسانی که از دنیا برای آخرت بهره‌برداری نمی‌کنند. مانند کسانی هستند که برای دنیا به آخرت بی‌توجه‌اند. هر دو گروه در گمراهی‌اند. کارکردهای فراوانی در امر تبلیغ دین است که اگر به‌خوبی از آن استفاده نشود و یا مورد غفلت واقع شود تبلیغ دین را شکل نمی‌گیرد.

منابع

زکریا ابن فارس، احمد، معجم الاستاندارد، تصحیح: عبدالسلام هارون، چاپ اتحادیه کتاب العرب، ۱۴۲۳ق.

- الاصفهانی، الراغب، مفردات القرآن، تصحیح: صفوان عدنان داوری، ناشر: دارالقلم، دمشق، دارالشامیه - بیروت، لبنان، ۱۹۹۲م، چاپ اول.
- طوسی محمد بن الحسن، التبیان فی تفسیر القرآن الکریم، انتشارات دارالتعارف، مترجم: مجید الخاقانی، چاپ اول، ۲۰۰۴م.
- الرازی، محمد التفسیر الکبیر، کتابخانه اموی، دمشق، بیروت، ۱۹۸۰م.
- محمد مرتضی الزبیدی، تاج العروس، ناشر: دارالفکر، ۱۴۱۴ق.
- ابوالفضل جمال الدین بن مکرم، ابن منظور، لسان العرب، بدون نشریه حوزه علمیه ۵۱۴ هـ.
- الحکیم، محمدباقر، نقش اهل بیت فی بنای جامعه صالحین، دار حقوق، چاپ و ترجمه مجمع جهانی اهل بیت چاپ اول، ۱۴۲۵ق.
- الطباطبایی، محمدحسین، المیزان فی تفسیر القرآن، انتشارات مؤسسه انتشارات عالمی، بیروت لبنان، چاپ اول، ۱۹۹۷م.
- سید محمد شهیدی، تصوف در غرب آفریقا و نفوذ بودری از دفتر اهل بیت، ذی القرب قم، ایران، ۱۳۹۷ق.
- جاسم عثمان مرغی، الشیعۃ فی الشمال افریقا، مؤسسه البلاغ للطباعة و النشر و التوزیع، بیروت ۲۰۰۴م.
- دکتر عمر محمد صالح الفلانی، فرهنگ عربی - اسلامی در غرب آفریقا، ۲۰۰۷م.
- شیخ محمدباقر مجلسی، مؤسسه الوفاء، بیروت، چاپ دوم ۱۴۰۳ - ۱۹۸۳م.
- مستدرک الصحیحین، الامام الحافظ ابو عبدالله محمد بن عبدالله الحکیم النیسابوری، دارالمکتب العلمیه _ بیروت ۱۴۲۲ - ۲۰۰۲م.
- مجمع البیان فی تفسیر القرآن، انتشارات مساء العالمی، بیروت، لبنان، چاپ

۲۰۰۵م.

جوادی آملی، عبدالله، تسنیم: تفسیر قرآن کریم، تنظیم و نشر علی اسلامی، قم، مرکز نشر اسراء، ۱۳۷۹ق.

امیری مجتبی، درآمدی بر تاریخ این آیین، گزارش مذهب فرهنگ خوانی - نامزدی ۱۳۹۷ هـ.

جباری کریم، تأثیر این ارتباط غیرکلامی (زبان بدن) در تعلیم و تربیت اسلامی، فصلنامه، سبک زندگی اسلامی، با ماهواره سلامت، ۱۴۰۰ق.